

Ustanoven poutní výbor pro národní pout' do Izraele

V pondělí 3. prosince 2012 byl Českou biskupskou konferencí (ČBK) ustanoven poutní výbor pro národní pout' do Izraele – Svaté Země. ČBK na svém 91. plenárním zasedání rozhodla o uskutečnění této cesty do Svaté Země na zakončení Roku víry.

Praha: Hlavní program národní poutě, kterou povede kardinál Dominik Duka s ostatními biskupy ČR, je rozložen do 3 dnů v Izraeli a v Betlémě (palestinská autonomie) ve dnech 8. – 10. listopadu 2013. Společný program národní pouti je naplánován na pátek 8. listopadu 2013 do Galileje, sobotu 9. listopadu 2013 do Betléma a v neděli 10. listopadu 2013 se potom poutníci společně setkají v Jeruzalémě. Zájemci se mohou již nyní předběžně hlásit prostřednictvím římskokatolických farností v celé ČR. Národní pouti se mohou účastnit všichni občané ČR.

Pro tuto akci budou zřízeny vlastní internetové stránky, kde budou postupně zveřejňovány podrobnosti k organizaci i konkrétní nabídky jednotlivých spolupracujících cestovních kancelář (ty budou poutní cestu organizovat v jednotlivých diecézích ČR). Každá CK připraví vlastní program pro poutníky – své klienty s tím, že všechny zajistí jejich účast na zmíněných třech hlavních poutních národních bohoslužbách, a to v Galileji na Hoře blahoslavenství (odpolední modlitba v Nazaretě), pak v sobotu v Betlémě a v neděli v Jeruzalémě.

Členy poutního výboru ČBK se stali biskupy vybraní zástupci jednotlivých diecézí. Ke spolupráci byly vyzvány cestovní kanceláře zajišťující veškeré služby pro poutníky při cestách do Svaté Země. Poutnímu výboru předsedá Mons. Tomáš Holub, generální sekretář ČBK, který řízením výboru pověřil P. Pavla Dokládala z Poutního centra Biskupství královéhradeckého, (mobil 731 598 751, 731 598 752 nebo poutnik@bihk.cz).

Autor: František Jemelka

Zádušní mše připomene prezidenta Václava Havla

V předvečer prvního výročí úmrtí prezidenta Václava Havla bude 17. prosince 2012 pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka OP sloužit od 18.00 hodin rekviem v kostele sv. Anny, který nyní slouží jako duchovní místo k setkávání známé pod názvem Pražská křížovatka.

Na podnět vdovy po bývalém prezidentovi Dagmar Havlové bude pražský arcibiskup sloužit zádušní mši za Václava Havla, který byl jeho přítelem a spoluvězněm. V den jeho smrti 18. prosince 2011 o něm napsal: „Zemřel muž, kterému náš národ vděčí za návrat suverenity a svobody v naší vlasti. Zemřel člověk, který žil pro tuto zemi a její demokratický rozvoj.“ Poslední rozloučení s prezidentem Václavem Havlem se konalo 23. prosince 2011 v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha.

Autor: Aleš Pištora

Zprávy a oznámení

Jáhenská svěcení

V sobotu 8. prosince 2012 – v den Slavnosti Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu – při mši svaté ve 14 hodin, přijal z rukou českobudějovického světícího biskupa Mons. Pavla Posáda jáhenské svěcení Mgr. Václav Mikula. Bratr Václav bude sloužit Pánu jako trvalý jáhen v Českobudějovické diecézi. V sobotu 8. prosince 2012 v 10,00 hodin ve svatohorské bazilice při mši svaté z rukou Mons. Karla Herbsta přijal jáhenské svěcení i redemptorista David Horáček. Oběma vyprošujeme Boží pozhnání!

Natáčení ČT v Rožmitále

V sobotu 15. 12. se od 7.00 do 10.30 naše farnost a celé naše město stanou aktéry přímých přenosů Studia 6 ČT 24 – Víkend. Půjde o informace, reportáže a rozhovory natáčené především ve farním kostele, u Rybova hrobu, v Podbrdském muzeu a v ZUŠ..., a to za účasti představitelů farnosti a města i za účasti pozvaných hostů, mj. pana kardinála Miloslava Vlka. Prosíme o modlitbu, aby všichni účinkující i tvůrci byli svědky Božími a prostředníky Boží lásky nejen pro diváky TV.

Kěž přijmeme Boží pozhnání!..

JK

Requiem za pana prezidenta Václava Havla

V naší farnosti bude P. Kuník sloužit requiem za pana prezidenta Václava Havla ve středu 19. 12. v 17 hodin v kostele sv. Jana Nepomuckého.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem ☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 2. 1. 2013. Redakce: P. Jan Kuník, Ivana Hoyerová Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.farnostrozmital.cz

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 17 Ročník IX

9. prosince 2012

Advent

A už je to opět tady ... moralizující výzva „k polepšení“, k vyrovnání stezky ... Nuže, dejme se tedy do práce, sepišme „hříchy a zlovyky“, sepišme i nějaký konkrétní sebezápor. A učiníme zadost adventní výzvě k obrácení... Ještě že advent trvá tak krátce, brzy budeme mít toto trýznivé sebedušení za sebou!

Tak toto není advent! A toto neodpovídá ani tomu, co Jan hlásal a k čemu vybízel! On nehlásal obrácení „kvůli polepšení“, ale kvůli Pánu, který přicházel! Zřeknutí se starých cest, příprava nové cesty nejsou samoučelnými „praktikami“, ani praktikami k sebezdokonalování a k odložení právě toho „protivného“ zlovyku či hříchu, které mi tak „vadí“. Je to příprava cesty kvůli Pánu. Ne kvůli sobě, kvůli svému zdokonalení a zlepšení, ale kvůli Pánu. Toto zaměření na Pána dodává adventní přípravě novou kvalitu a hloubku.

Pán přichází, a proto nemohu zůstat při starém! Ani nemohu zůstat na okraji cesty, jako pouhý pozorovatel (třeba liturgie). Pán přichází kvůli mně, aby mě vyvedl ze stereotypů, slepých uliček, a zavedl na cestu neznámou, dobrodružnou, živou (srv. Žd 10,20). Vyvedl ze šedi k světlu vánoční hvězdy.

Angelo Scarano

Kdo nemá cíl, ten se asi sotva vydá na cestu

Jakou představu vlastně máme před očima dnes, v době adventu? Co očekáváme, že se posléze stane v posledních dnech před svátky? Tyto otázky jsou na místě. Bez nich se nám nepodaří dobře prožít letošní čas adventní, protože kdo nemá cíl a kdo se do cíle netěší, ten se asi sotva vydá na cestu.

Důvody pro adventní těšení

Pokud bychom snad nevěděli, jaký důvod vlastně máme pro svoje adventní těšení se, pak nám jich prorok Izaiáš nabízí nesčetně. Mnohé obrazy z jeho vize budoucího mesiánského věku mají až poetickou kresbu: „Levhart si lehne vedle kozlátka (...) a nemluvně sáhne rukou do skryše jedovatého hada.“ Ale nemylme se – nejedná se o žádnou sentimentální idylku ze starých kýčovitých barvotisků. Takové vnímání Božího slova by nás nedovedlo nikam jinam než právě jen k onomu nasládlému a Boha prázdnému prožití Vánoc, jaké každoročně vidíme.

Vánoce: svátky o ničem?

Spisovatel Ludvík Vaculík ve své knize „Český snář“ atmosféru pohanských vánocek ironizuje: „Vánoce, milé děti, jsou takové svátky o ničem, kdy se radujeme z hadrů a žrádla.“ Budme těmi, kdo budou otevření duchu Hospodinově: duchu moudrosti a rozumu, duchu rady a síly, duchu poznání a zbožnosti, duchu bázně před Hospodinem.

Bůh počítá s naší nemohoucností

Příchod Božího království znamená uzdravení a naplnění lidského bytí. To, co bylo dosud vystaveno nejrůznějším úskalím a nebezpečím, mrzačeno lidským sobectvím a zraňováno hříchem, nabude znovu prvotní krásy a dokonalosti. Nemáme žádný důvod se cítit odstrčená na vedlejší kolej či frustrovaná vlastní nemohoucností. V Božím plánu spásy se s touto skutečností počítá. Nikoliv proto, abychom složili ruce do klína, nýbrž proto, abychom neztraceli naději: Je to Bůh, jehož mocí se nám dostane vykoupení.

Ježíš říká: „Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho přibýtků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. A opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já. A cestu, kam jdu, znáte. Já jsem ta cesta, pravda i život.“ (Jan 14,1-6)

Zpracováno podle knihy: Petr Vrbáček, Vzhůru k vodám, Adventní a vánoční promluvy. Karmelitánské nakladatelství, 2010. Redakčně upraveno.

Velké varování, soukromá zjevení a konec světa (odpověď na otázku)

Moc bych byla vděčná, kdybyste se mohl vyjádřit k soukromému zjevení irské vizionářky, které se šíří po internetu pod názvem „Ježíš Kristus varuje lidstvo“ nebo „Velké varování“, a mohl říci svůj názor také na různá soukromá zjevení a předpovědi, které se šíří v souvislosti s údajným blížícím se koncem světa.

Nejprve pár slov k tzv. „Velkému varování“. Jsem přesvědčen, že toto zjevení opravdu nepochází od Boha. Vzbuzuje sice na první přečtení pocit serióznosti: hned v úvodu se distancuje od předpovědi blížícího se konce světa, mluví o mnoha křesťanských pravdách a zdůrazňuje Boží milosrdenství. Vést k zamyšlení by nás ale mohl už fakt, že si toto poselství dělá ambici vyloužit některé pasáže knihy Zjevení apoštola Jana. Ve svém celku pak obsahuje mnoho bludných názorů a podivných interpretací toho, co je zahaleno Božím tajemstvím, a vede věřící k některým iluzorním až magickým praktikám, jako je pořizování si pečeti proti ďáblu. V důsledku nevede věřící k životu z víry v Boží slovo, ale k jednání podle tohoto poselství. Velice jasně se proti tomuto pochybnému zjevení ohradil pan arcibiskup Jan Graubner svým prohlášením na stránkách arcibiskupství olomouckého (<http://www.ado.cz>) a varoval křesťany před jeho šířením.

Soukromá zjevení se všeobecně těší v posledních desetiletích rostoucí oblibě, a to nejen u nás. Pro mnoho lidí současné společnosti je přitažlivost mimořádných a obtížně vysvětlitelných jevů velká. Je pochopitelné, že i mezi věřícími se najde hodně lidí, kteří dají přednost soukromým zjevením před Bibli a naukou církve. Za soukromé zjevení se v církvi považuje každé zjevení z doby poapoštolské, které na rozdíl od zjevení veřejného nikoho nemůže zavazovat k víře. Veřejné Boží zjevení určené lidstvu bylo ukončeno smrtí posledního apoštola. Soukromá zjevení sice mohou přispět k prohloubení naší víry, ale je třeba být v přijetí jejich poselství velmi opatrní. Často se do nich promítají osobní prožitky vizionářů, jejich osobní vztah s Bohem a jejich představy. Všichni jsme Božím slovem vázání dobře rozlišovat: „Milovaní, nevěřte každému vnuknutí, nýbrž zkoumejte duchy, zda jsou z Boha“ (1Jn 4,1).

K rozlišení nám může pomoci to, je-li dané soukromé zjevení zcela v souladu s Písmem svatým a naukou církve. Církev se většinou soukromými zjevením nezabývá, ledaže jsou k tomu vážné důvody. Dojde-li k vyjádření církevní autority, je to pro nás velikou pomocí. Můžeme se orientovat také podle toho, jaké tato zjevení působí ovoce. Ani Bůh ani Panna Maria nikdy neusilovali o to, aby v lidech vyvolávali strach a úzkost. Jákýkoliv agresivní přístup a manipulace, vyhrožování nebo nárok na konkrétní činnosti spojené s přijetím zjevení jsou vždy znaky jejich nepravosti. Jestli také postoj k nějakému soukromému zjevení vede k rozdělení mezi křesťany, není to ovoce Ducha svatého. Ohradit by nás mělo i to, když dotyčný zastáncé či vizionář své mimořádné zážitky prezentuje až s nutkovou potřebou. A naopak – jsou-li předkládány s nelíbenou skromností a prostotou, pomáhají-li k růstu víry a důvěry vůči Bohu, lásky k Bohu i lidem a prohlubují-li náš vztah ke Kristu a k církvi, je to dobré znamení.

V Katechismu katolické církve čteme: „Během staletí docházelo ke zjevením, jež se nazývají soukromá. Některá byla uznána církevní autoritou, avšak nepatří k pokladu víry. Jejich úlohou není vylepšovat nebo doplňovat Kristovo definitivní zjevení, nýbrž napomáhat k tomu, aby se z tohoto zjevení v určitém historickém období plněji žilo. Za vedení učitelského úřadu církve dovede zdravý smysl věřících rozlišit a přijímat, co je v těchto zjeveních opravdová výzva Krista nebo jeho svatých pro církev. Křesťanská víra nemůže přijmout zjevení, která si dělají nárok na překonání nebo opravu zjevení, jehož naplněním je Kristus. To je případ některých mimokřesťanských náboženství a také některých novodobých sekt, opírajících se o taková zjevení.“ (čl. 67).

Příčinou nadměrného šíření různých poplašných zpráv a následných závislostí na zjeveních či na vizionářích je často hluboká životní nejistota nebo neschopnost orientovat se ve složitých životních a náboženských otázkách. Falešná zjevení nabízejí falešné jistoty a zkratkovitá řešení. To se týká i předpovědi ohledně konce světa, které se s určitou periodicitou stále znovu objevují. Pro křesťany platí jasně Pánovo slovo, že o tom dní ani o té hodině neví nikdo, jen sám Otec v nebi (srov. Mt 24,36), a mnohá Pánova napomenutí k postoji bdělosti a důvěry, jak je máme v evangeliích. Žít věrně svůj každodenní život v osobním vztahu s Kristem je tou nejlepší přípravou na vše, co nás v životě může potkat.

Vojtěch Kodet

Svatý Mikuláš

Skutečná historie, legenda a tradice se spojují u Mikulášovy osoby v pestrý celkový obraz: Mikuláš, světec a přítel dětí, patron zajatců, ochránce dobré svatby, biskup, mučedník, vyznavač a pomocník v nouzi. Co všechno bychom mohli vyjmenovat, co vyznačuje a charakterizuje tohoto oblíbeného světece! Dvě města se dnes dělí o slávu Mikulášova kultu: Demre v Turecku, dřívější Myra, místo biskupova úmrtí, a Bari v Apulii, kde jsou uchovávané ostatky velmi uctívaného světece v neobyčejné bazilice sv. Mikuláše od r. 1087 a jsou cílem mnoha poutníků.

Obyvatelé Bari slaví „svého“ Mikuláše každý rok 8. května, v den přenesení, ohromnou slavností. Slavnosti se odehrávají na moři, věřící přitom plují na člunech k Mikulášově soše. Už večer předtím prochází historický průvod hýřící barvami, jehož se účastní celé Bari, ulicemi města.

Historicky doložená data: Mikuláš se stal kolem r. 300 jako mladý muž biskupem v Myře v tehdejší Lykii. Brzy potom zde začalo pronásledování křesťanů za Galeriana Valeria Maxima. I Mikuláš se dostal kolem r. 310 do zajetí a byl v žaláři těžce trýzněn. Ještě poznamenán utrpením mučením vystoupil r. 325 na slavném koncilu Nicejském. Více se neví o Mikulášově životě a působení, je známo už jen přibližné datum biskupova úmrtí. Den smrti byl 6. prosinec, rok mezi 345 a 351.

Mikulášův kult se šířil asi po dvě staletí po smrti uctívaného, přesáhl na celou řeckou církev, později i na slovanské země. K největšímu Mikulášovu uctívání došlo od 8. století v Rusku, jehož je od té doby patronem. Váhavě se pak šířil Mikulášův kult také v Evropě, např. od 10. století v Německu, Francii a Anglii.

Italští námořníci nebo piráti uloupili v r. 1087 ostatky biskupa Mikuláše ze sarkofágu náhrobního kostela v Myře a přinesli je do Bari v Apulii, kde tehdy vládli Normáni. Prázdný Mikulášův kamenný sarkofág můžeme ještě dnes vidět v obnoveném dolním kostele Mikulášova chrámu v Demre/Myře na jihozápadním pobřeží Turecka. Antická Myra je ovšem už jen městem zřícenin. V Bari postavili k uchovávaní drahocenných ostatků na troskách byzantského guvernérova paláce baziliku sv. Mikuláše. Papež Urban II. posvětil r. 1089 kryptu s Mikulášovou schránkou. Dodnes patří bazilika s kůry k nejvýznamnějším románským církevním stavbám v jižní Itálii. Jejimi největšími drahocennostmi jsou vedle hrobu církevního patrona ciborium z 12. století, jediné úplně zachovalé z té doby v Apulii, jakož i slavný biskupský trůn Eliášův z bílého mramoru, který pochází z 11. století a patří k nejmimořádnějším uměleckým dílům Apulie.

Úcta a tradice: tradice kolem Mikulášovy osoby je velmi výrazná. V předvečer 6. prosince navštěvuje muž s bílým vousem – často v doprovodu čeledína Ruprechta děti a obdarovává je nebo je kárá pro jejich nezpůsoby. Holinky postavené přede dveřmi jsou ráno o sv. Mikuláši naplněny sladkostmi. V alpských zemích provozují zakuklené postavy v den sv. Mikuláše své neplechy. V jihoněmecké oblasti, hlavně v Bavorsku, nahrazuje Mikuláš od středověku často Erasma jako pomocníka v nouzi. Na východě je Mikuláš po P. Marii nejuctívanější světeckou postavou.

Mikulášovo uctívání se rozvinulo v Německu zprvu v 10. století v Porýní; bylo podporováno císařovnou Theofanou, řeckou manželkou císaře Oty II. Ve stejném 10. století vznikl v Německu obyčej, který zůstal zachován dodnes: zvyk, že Mikuláš navštěvuje děti a obdarovává je. To se vztahuje na tuto historii: v klášterních školách tehdy byla takzvaná „biskupská hra“; při ní jeden žák přebíral jednou v roce funkci opata nebo i biskupa a „vládl“ nad klášterem a nad školou. Zprvu se tato hra konala 28. prosince, v den Neviňátek; asi od 13. století byla přeložena na den sv. Mikuláše.

Krajově i národnostně se liší jak oblečení tak i jméno Mikuláše. Postava, která dnes všeobecně vystupuje jako Mikuláš, byla ovšem vytvořena teprve před 100 lety malířem Moritzem von Schwind: Mikuláš s dlouhým vousem v plášti s kapucí, lemovaném kožešinou.

Znázornování (a legendy): Mikuláš je znázorňován téměř vždy jako starší biskup s krátkým až dlouhým vousem. Velmi mnohá vyobrazení jsou dodnes na Východě, na nich je Mikuláš často holohlavý. Také znázornění na Západě se opírají v četných případech o východní umění. Mikuláš mívá u sebe nejčastěji tři zlaté koule na knize.

Toto znázornění se vztahuje k legendě: jeden šlechtic poslal své tři dcery do veřejného domu, aby si vydělaly jako nevěstky na věno ke svatbě. Mikuláš však hodil oknem v noci třem mladým ženám po jednom sáčku se zlaťáky, takže mohly ukončit svou činnost a vdát se. Místo tří koulí mívá Mikuláš také tři váčky na peníze, tři zlaté pruty, tři pytlíky, tři chleby, tři kameny nebo tři zlatá jablka. Se třemi chleby na knize je Mikuláše vidět mezi jiným na soše ve štrasburském chrámě.

Také slavná žakovská legenda nachází často svůj výraz ve výtvarném umění. Podle této historiky prý Mikuláš jednou ochránil tři žáky před tím, aby je zlý hostinský, k němuž zašli, nezabil a nenaložil do soli. Proto je Mikuláš často znázorňován s nakládacím sudem, v němž sedí tři mládenci.

A ještě jedna legenda byla často znázorňována: Mikuláš pomáhá lodi, která se dostala do tísně na moři a jejíž námořníci ho vzývali. S kotvou proto ukazuje Mikuláše malba na oltářním nástavci v lübeckém kostele P. Marie (15. století).

Také četné cykly se scénami z Mikulášova života jsou v celé Evropě. Příkladem je dóm v Kostnici (15. století), kostel P. Marie v Gdaňsku (gotika), kostel sv. Mikuláše v Grimmě (od Lucase Cranacha).

Mikuláš – základní životní data: narozen kolem r. 280/286 v Patrasu, Řecko, zemřel: 6. prosince kolem r. 345/351 v Myře, dnes Demre, Turecko. Svátek se slaví 6. prosince.

Mikuláš je patron: Ruska; Lotrinska; ministrantů; dětí; panen; poutníků a cestujících; advokátů, soudců, notářů, obchodníků, lékárníků, hostinských, obchodníků s vínem, výrobců a obchodníků s parfémami, lodníků, rybářů, námořníků, vorařů, mlynářů, pekařů, obchodníků se zrním a semeny, řezníků, sládků, lihovarníků, sedláků, tkalců, obchodníků s krajkami a sukny, kameníků, dělníků v kamenolomech, knihařů, knoflíkářů, svíčkářů; hasičů; zajatců; za šťastnou svatbu; proti nebezpečí vody a na moři; ke znovuzískání ukradených předmětů; proti zlodějům.

Se svolením převzato z knihy Rok se svatými.

Vánoce v rožmitálských kostelích

pondělí 24. prosince – Štědrý den

15.30 hod. – malá půlnoční

mše svatá v městském kostele sv. Jana Nepomuckého

22.00 hod. – vigilie

mše svatá ve farním kostele Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále obětovaná za Jakuba Jana Rybu spojená se slavným provedením jeho České mše vánoční „Hej, mistře“ a zpěvem koled na závěr

úterý 25. prosince – Boží hod vánoční, slavnost Narození Páně

8.15 hod. – zpívaná mše svatá v kostele Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále se zpěvem koled na závěr

středa 26. prosince – svátek sv. Štěpána

8.15 hod. – mše sv. v kostele sv. Jana Nepomuckého na Náměstí se zpěvem koled na závěr

17.00 hod. – provedení České mše vánoční Jakuba Jana Ryby jako duchovní koncert se zpěvem koled na závěr v kostele sv. Jana Nepomuckého na Náměstí

neděle 30. prosince – Svátek Svaté rodiny

8.15 hod. – mše svatá v kostele Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále s obnovou manželských slibů

pondělí 31. prosince – sv. Silvestr, konec občanského roku

15.30 hod. – mše sv. v kostele sv. Jana Nepomuckého na Náměstí

úterý 1. ledna 2013 – slavnost Matky Boží Panny Marie

8.15 hod. – mše sv. v kostele Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále

neděle 6. ledna – slavnost Zjevení Páně, Tří králů

8.15 hod. – mše svatá v kostele Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále

neděle 13. ledna – svátek Křtu Páně – konec vánočního období

8.15 hod. – mše sv. v kostele Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále

Přání redakce

„Jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, oblečte milosrdný soucit, dobrotu, skromnost, pokoru a trpělivost. Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy. Především však mějte lásku, která všechno spojuje k dokonalosti. A ve vašem srdci ať vládne pokoj Kristův, k němuž jste byli povoláni v jedno společné tělo. A buďte vděční.“ (Kolosanům 3, 12 – 15)

Vyprošujeme Vám, milí čtenáři, aby láska, kterou do Vašich srdcí nese Kristus, vedla v probíhajícím adventu, o Vánocích i v novém roce 2013 k naplnění Pavlových slov v nás i kolem nás....

VÁNOČNÍ PŘÍLOHA

Jean-Baptiste Marie Pierre (1714 – 1789): Narození

Odměněná důvěra

Milé čtenářky a milí čtenáři Farního zpravodaje, dovolte mi letošní vánoční zamyšlení uvést příběhem:

Jednou si císař Napoleon vyrazil do hostince. Doprovázel ho jen jeho pobočník Duroc. Nechtěli, aby je někdo poznal, tak byli oblečeni nenápadně. Když dojedli, přinesla stará hostinská účet – čtrnáct franků. Duroc sáhl po své peněžence, ale zbledl. Byla totiž prázdná.

Císař se blahosklonně usmál a řekl: "Nedělejte si starosti, zaplatím." Prohledal kapsy, ale bohužel zjistil, že ani on nemá u sebe žádné peníze.

Co teď? Císařův pobočník hostinské navrhl: Zapomněli jsme si peníze. Ale do hodiny jsem tu zpátky a všechno zaplatím." O tom nechtěla stará ani slyšet. Hrozila, že okamžitě zavolá četníky, když na místě nezplatí. Sklepníkovi, který je sledoval, se jich zželelo. Řekl hostinské: „To se může stát každému, že zapomenete peníze. Četníky nevolejte. Zaplatím za ně těch čtrnáct franků. Vypadají oba poctivě." Tak mohli hostinec opustit.

Pobočník se brzy vrátil zpátky a zeptal se hostinské: „Kolik peněz jste musela dát, abyste si tuto hospodu mohla koupit?" „Třicet tisíc franků," odpověděla stařena. Duroc vytáhl svou náprsní tašku a vysázel na stůl třicet tisíc franků. Pak vysvětlil: „Na rozkaz svého pána, císaře, daruji tento hostinec sklepníkovi, který nám pomohl v nouzi."

Nyní si můžeme položit otázku: Proč hostinská ztratila svou hospodu, a sklepník dostal takovou odměnu? Oba přece vzácného hosta přijali a hostili. Byl tu však jeden velký rozdíl: sklepník věnoval nenápadnému hostu svou důvěru. Hostinská nikoliv.

Vánoce jsou svátky Narození Ježíše Krista a jsme-li schopni pravdivě je slavit, také přijímáme – v tomto případě do svých domovů – Dítě Ježíše jako svého hosta. Jak to, že pak někteří z nás prožijí svátky jako událost pokoje a radosti z mnohostranného obdarování a někteří jako čas nudy, nepokoje a neuspokojení? Je to proto, že jedni Ježíši a všemu, co představuje, darují svou důvěru. Druzí však ne. Jedni od něj očekávají všechno: nejen obdarování cetskami, ale též obdarování láskou, druzí jsou lhostejní nebo nepřátelští k této pravé Podstatě Vánoc a neočekávají nic.

Přeji Vám, milé čtenářky a milí čtenáři, abyste mohli vánoční dobu prožít jako ta první skupina lidí. Jako dobu všestranného naplnění rozličnými – tedy i duchovními – dary. Jako dobu skutečného obdarování Ježíšem...

P. Jan Kuník

Použitá literatura: Pierre Lefèvre: Příběhy psané životem, Portál, Praha 1994

Vánoce

Zakládejme v poušti oázy. Buďme oázami lidství, buďme lidmi, kteří mají srdce. Vánoce jsou výzvou, abychom se zrekli všeho násilí, abychom jemnými rukama léčili bolavé rány. A abychom napsali slovo „mír“ nad celou zemí.

Vánoce jsou úžasným pokusem najít zase chudým místo v našem světě, pomoci těm, které je tak snadné zranit. Ať už se nikdy nemusí děti rodit v zimě, ať nemusí lidé v zimě žít, ani sami v zimě umírat.

Vánoce značí: naše chladná planeta se zase otepluje. Tiše se zrodila nesmírná láska. V poušti vznikají malé oázy. Vánoce lze slavit na tisících míst. Každá ves, každé město se může stát Betlémem a každé srdce může být jesličkami, ve kterých se narodila láska „člověka“ k dnešním lidem.

Buďme všichni oním „člověkem“,
buďme prostými,
dobrymi, mírumilovnými lidmi.

Ne takovými,
kteří jen hýbou pákou,
mačkají knoflíky.

Ani roboty, ani počítače.

Ale lidé s novým vědomím hodnot, které se ztratily ve víru konzumního života.

Nikoli jiní lidé, nýbrž lidé proměnění: prostší,
klidnější,
laskavější,
lidštitší.

Phil Bosmans

Ukázka z knihy: Prožít rok s láskou, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství

Vánoční citáty

Podivuhodné Vánoce

Vánoce jsou tím nejpodivuhodnějším svátkem, který existuje. Jsou překvapením, které Bůh připravil lidem.

O vánocích totiž živý a všemocný Bůh ukazuje plnost svého milosrdenství tím, že se z lásky stává zcela malým a slabým. Stvořitel se vydává svému stvoření, aby mu dokázal: „Podívej se, nechci ti způsobit nic zlého.“

Dítě vánoc nám říká: „Já jsem Bůh, který se stal člověkem. Chci vám dokázat, že jsem Láska, že vás miluji a že vám nejsem schopen učinit něco zlého.“

Podle bratra Efraima

Člověče, Bůh Tě miluje

více, než jsi ty schopen milovat sám sebe. (Kardinál H. Newmann)

Bůh, který stvořil člověka z lásky, jej také k lásce povolal. To je základní a vrozené povolání každé lidské bytosti. (Katechismus, §1604)

Kristus je ten, který zjevil původní Boží plán s veškerým stvořením, zvláště s člověkem. Plně odhaluje člověka jemu samému a dává mu poznat vznešenost jeho povolání. (Jan Pavel II.) Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. (Jan 3,16)

„**Člověčenství naše**, veselme se, ráčil vzítí na se, radujme se...“ (Vánoční píseň)

To, co dnes slavíme, je náš svátek. Oslavujeme příchod Boha k člověku, aby člověk mohl přijít k Bohu, lépe řečeno vrátit se k němu... (Řehoř Naziánský)

Bůh se skutečně stal člověkem ve svém Synu a narodil se z Panny Marie. Právě toto narození, později utrpení, smrt na kříži a vzkříšení bylo v lidských dějinách vrcholem Božího zjevení o sobě. Neviditelný Bůh se zjevil v Kristově viditelném lidství. Bůh už nemohl zajít dál ve svém přiblížení se člověku. (Podle Jana Pavla II.)

Bůh sám přichází, aby o sobě promlouval k člověku a ukazoval mu cestu, po níž k němu může dojít. (Jan Pavel II.)

Bůh není někde daleko, vzdálený. On je mezi námi a s námi. Bůh přišel viditelně na tento svět jako bezmocné dítě, dýchal náš vzduch, nosil naše oblečení, jedl naše jídla. Stal se bratrem všech lidí a nyní klepe i na dveře tvého srdce. Touží se s tebou setkat. (Podle Tomislava Ivančiče)

Dítě proti nenávisti

Do tohoto tvrdého a hrubého světa vstupuje náhle laskavé a křehké Dítě Ježíš: Přichází osvobodit člověka zapleteného do sítě nenávisti a ztročení. Přichází otevřít nové obzory a dává vyrůstat naději, že navzdory tolika obtížím nakonec vzejde na obzoru lidstva pokoj. Toto ubohé Dítě, pro které „nebylo místo pod střešou“, je jediným Dědicem celého stvoření. (Podle Jana Pavla II.)

Vánoce znamenají, že Ježíš přišel, aby s námi zůstal ve všech našich situacích. (Miloslav kardinál Vlk)

Den	Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 10. do 23. prosince 2012					
	Starý Rožmitál		Hvozd'any	Bohutín	Třebsko	Ostatní
	farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého				
10. 12.		mše sv. není				
11. 12.		17,00 Za Marii Trčkovou, obojí rodiče, bratra Adolfa. Poděkování za prokázané milosti v uplynulém roce.				
12. 12.		17,00 Za Mirka Roma a všechny d. v o. /výroční/				18,00 biblická hodina <i>Společenské centrum</i>
13. 12.		8,30 Na poděkování a za další ochranu a pomoc				17,00 mše svatá <i>Voltuš</i>
14. 12.		18,00 Za farníky				
15. 12.		18,00 Za Blaženu Vackovou a za Stanislavu Klapkovou		19,15 Setkání s farníky, fara		
16. 12.	8,15 Za Miloslava Muchnu a jeho rodiče		9,45 mše sv.	11,30 mše sv.		
17. 12.		mše sv. není				
18. 12.		17,00 volná intence				
19. 12.		17,00 Za pana prezidenta Václava Havla /Rq/		18,00 Předvánoční setkání, kostel		modlit. skupina <i>nebude</i>
20. 12.		8,30 Na poděkování za uzdravení 16,00 Adventní koncert ZUŠ J. J. Ryby				14,30 mše svatá <i>Centrum soc. služeb</i>
21. 12.		18,00 Za P. Stanislava Veselého				15,00 Třemšínská kvítka v Centru soc. sl.
22. 12.		18,00 Za Boženu Muchkovou, jejího manžela a d. v o.				
23. 12.	8,15 Za rod Foučků, Tesků a d. v o.		9,45 mše sv.		14,00 mše sv	

Den	Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 24. prosince do 6. ledna 2013					
	Starý Rožmitál		Hvozd'any	Bohutín	Třebsko	Ostatní
	farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého				
24. 12.	22,00 <i>vigilie + Č. mše vánoční</i> Za Jakuba Jana Rybu	15,30 – <i>malá půlnoční</i>			20,00 <i>vigilie</i>	
25. 12.	Slavnost Narození Páně 8,15 Za farníky		10,00 mše sv.	11,30 mše sv.		
26. 12.		8,15 Za Josefa a Marii Suškovy, jejich syna a d. v o. 17,00 – Česká mše vánoční			10,00 mše svatá	
27. 12.		mše sv. není				
28. 12.		mše sv. není – <i>intence v místě pobytu</i> 17,00 Koncert Třemšínských kvítek				
29. 12.		18,00 Za † Moniku Jelínkovou				
30. 12.	8,15 Za Jaroslava Bečku a jeho rodiče		9,45 mše sv.	11,30 mše sv.		<i>Obnova manželských slibů při mši sv.</i>
31. 12.		15,30 Na poděkování za uplynulý rok				
1. 1.	8,15 Za farníky			14,00 mše sv. + Česká mše vánoční		
2. 1.		mše sv. není				biblická hodina <i>nebude</i>
3. 1.		8,30 volná intence				
4. 1.		18,00 volná intence				
5. 1.		18,00 volná intence				
6. 1.	Slavnost Zjevení Páně 8,15 volná intence		9,45 mše sv.			